

بررسی میزان سرکوب آدرنال توسط بتامتاژون در خانم‌های با ریسک زایمان زودرس

*دکتر لاله اسلامیان (استادیار)، دکتر شهین یاراحمدی (دکترای تخصصی غدد و متابولیسم)، دکتر ملیحه آدینه (دستیار)

* گروه زنان، دانشگاه علوم پزشکی، تهران، سیارستان شریعتی

چکیده

مقدمه: تجویز پاتمازوون به خانمهای باریسک زایمان زودرسی، در سرکوب آدرنال نقش دارد.

مواد و روشها: این مطالعه به شیوه مداخله‌ای (Interventional study) روی ۲۵ زن باردار در معرض زایمان زودرس انجام شده است. در دو هفته متوالی دو کورس باتمانازون هر بار دوازده میلی گرم باتمانازون عضلانی و تکرار آن بیست و چهار ساعت بعد تزریق گردید. یک هفته بعد از هر تزریق، تست ACTH انجام شد که تست اول بین سن حاملگی ۲۰-۲۱ هفته و بعدی یک هفته بعد تکرار شد. سطح کورتیزول پایه قبل از تزریق دوز اول باتمانازون و سپس هفته آینده قبیل و ۳۰ دقیقه بعد از انجام هر تست ACTH، اندازه گیری گردید.

نتایج: همه خانمهاش شرکت کننده باردار، کورتیزول پایه نرمال داشتند. سطح کورتیزول با هر تزریق باتمانزان از $\mu\text{g}/\text{dl}$ $24/32 \pm 0/77$ به $7/33 \pm 1/73$ (یک هفته بعد از کورس دوم باتمانزان) رسید ($P < 0.0001$) میانگین کورتیزول بعد از تست ACTH همچنین از $\mu\text{g}/\text{dl} 1/44 \pm 23/93$ به $2/69 \pm 19/53$ کاهش یافت (یک هفته بعد از کورس دوم باتمانزان) ۲ خانم حامله یک هفته بعد از اولین کورس دچار سایرس آدرنال شدند و ۱۵ مورد بعد از کورس دوم سرکوب آدرنال را تجربه کردند. کورتیزول کمتر از $\mu\text{g}/\text{dl} 6$ همچگونه عالمی دال بر حمله آدیسون در قبل از بارداری یا حوالی زایمان رخ نداد.

بحث و نتیجه‌گیری: تجویز باتمانازون قبل از زایمان به خانمهایی که در معرض زایمان زودرس هستند سرکوب قابل اندازه‌گیری آدرنال ایجاد می‌کند و تعداد خانمهایی که آدرنال آنها سرکوب شده است با نکار باتمانازون هفتگی، افزایش مر باید.

استفاده هفتگی آن را پیشنهاد می‌کنند ولی دیده شده که درمان مادر با دوزهای مکرر، با آثار نامطلوب جنینی نوزادی و آثار طولانی مدت همراه است (۱). از جمله تکامل غیر طبیعی سایکوموتور (۱،۴)، سپسیس زود هنگام نوزادان، کوریسو آمینونیت و مرگ نوزادان (۳)، کاهش اندازه دور سر (۴ و ۱) کاهش قد و وزن هنگام تولد وایسته به دز (۴). یکی از اثرات کورتیکو استروئیدها در مادر اثر بتامتازون بر سرکوب محور هیپوتالاموس- هیپوفیز- آدرنال مادر بوده (۵) و دیده شده که استفاده هفتگی (حداقل طی ۲ هفته) اثر قوی بر محور فوق

مقدمة

استفاده از گلوکورتیکوئیدها در حین حاملگی در خانمی باریسک زایمان قبل از موعد، از بروز دیسترس تنفسی انترکولیت نکروزان، خونریزی داخل مغزی، مرگ و میر پره ناتال می‌کاهد (۱). داروئی که برای این منظور استفاده می‌شود بتا متازون بوده که یک گلوکورتیکوئید طولانی اثر با قدرتی سه برابر هیدروکورتیزون می‌باشد (۲). چون حداقل قدرت این دارو ۲-۷ روز بعد از تزریق ضایل است، آن می‌باشد

یافته ها

از میان ۲۵ مادر باردار متوسط سن مادر باردار ۲۷.۷ ± ۵.۴ سال و اکثریت (۷۱٪) با وزن بالاتر از حد نرمال ($BMI > ۲۲$) داشتند. ریسک فاکتور های زایمان زودرس به ترتیب: سابقه زایمان زودرس (۱۸ مورد) کوتاه شدن طول سرویکس بدون سابقه زایمان زودرس (۴ مورد) و جفت سرراهی (۳ مورد). سطح کورتیزول پایه در همه در حد نرمال و یا هر تزریق بنا متازون به ترتیب از $۰.۷۷ \mu\text{g}/\text{dl} \pm ۰.۳۲$ به $۱.۷۳ \mu\text{g}/\text{dl} \pm ۱.۰۹$ در هفته اول و $۱۱.۰۳ \mu\text{g}/\text{dl} \pm ۱۹.۰۳$ در هفته دوم رسیده که کاهش سطح کورتیزول در این سه زمان اختلاف معنی داری داشتند ($P < 0.0001$). سطح کورتیزول بعد از تست تحریکی از $۱.۴۴ \mu\text{g}/\text{dl} \pm ۰.۹۳$ در هفته اول بعد از کورس اول باتمازوں به ۰.۷۹ ± ۰.۰۳ در هفته دوم رسید که اختلاف معنی دار بوده است ($P < 0.007$). سطح کورتیزول سرم یک هفته بعد از تجویز باتمازوں در ۳ خانم غیر طبیعی (زیر $۶ \mu\text{g}/\text{dl}$) و بعد از کورس دوم باتمازوں در ۱۵ خانم غیر طبیعی بوده است و تعداد ۵ خانم پاسخ غیر طبیعی به اولین تست ACTH (۱ هفته بعد از تجویز باتمازوں داشتند) (کورتیزول بعد از تست کمر از $۲۰ \mu\text{g}/\text{dl}$ و بعد از کورس دوم ۱۶ خانم پاسخ غیر طبیعی به تست ACTH داشتند. میزان قند ناشتا از ۱۰.۷۱ ± ۰.۷۱ به ۸.۰۱ ± ۰.۰۴ رسید ($P < 0.05$). $BMI = ۲۷.۸۹ \pm ۲.۶۲ \text{ Kg/m}^2$ به $۲۶.۳۷ \pm ۲.۳۲ \text{ Kg/m}^2$ رسید ($P < 0.0001$). فشار خون سیستولی از ۱۰.۷۶ ± ۰.۶۵۸ به ۱۰.۲۹ ± ۰.۲۲ رسید ($P < 0.05$). فشار خون دیاستولی از ۹.۹ mmHg به $۱۱.۷۳ \pm ۱۲.۳۲ \text{ mmHg}$ رسید که ($P < 0.454$). نوزادان ۶ مورد وزن زیر ۲۵۰ gr (LBW) و ۱۸ مورد وزن نرمال داشتند. میزان ترم و ۱۴ مورد زایمان قبل از ۳۷ هفته با پره ترم داشتند. آپگار نوزادان در حد مطلوب به غیر از ۲ نوزاد که با آپگار، مترول شدند و بعد از عملیات احیا آپگار، مناسب داشتند. مرگ و میر نوزادی نداشتند (جدول ۱ و ۲).

داشته (۷) جنبه دیگر در ارتباط با استفاده از چند نوبتی شامل احتمال سرکوب آدرنال جنین و محدود شدن رشد می باشد (۱). از آنجا که میزان زایمان زودرس به علل مختلف از جمله روش های کمک باروری (ART) و فراهم شدن امکانات نگهداری نوزادان با سن پائین تر روزیه روزگار افزایش می یابد عملاً تمایل به استفاده از بنا متازون جهت بلوغ زودتر ریه ها و سایر فواید آن نیز افزایش یافته است لذا این تحقیق به منظور بررسی میزان پیشرفت نارسایی آدرنال در افرادی که قبل از بیماری آدرنال نداشته اند انجام شده که فقط دوره استفاده از بنا متازون توانسته است سرکوب قابل اندازه گیری آدرنال ایجاد کند.

مواد و روشها

در این مطالعه که به شیوه مداخله ای "Interventional study" انجام شده است ۲۵ زن باردار در هفته های ۳۰ تا ۳۱ که در خطر زایمان قبل از موعد بودند (داشتن سابقه زایمان خودبخود قبل از ۳۷ هفته، باز شدن یا کوتاه شدن سرویکس بدون زایمان قبل از موعد، سرویکس نارسا، جفت سرراهی) و جهت مراقبت های دوره بارداری در سال ۱۳۸۰-۸۱ به مرکز آموزشی درمانی بیمارستان دکتر شریعتی مراجعه کرده یا در بخش بستری شده بودند مورد بررسی قرار گرفتند به این ترتیب که در اولین مراجعته و هفته بعد ابتدا قند خون، فشار خون وزن و سطح کورتیزول پایه سرم چک شده و بنا متازون عضلانی (تزریق اولیه ۱۲ mg و پس تکرار آن ۲۴ ساعت بعد) تجویز می شد. اولین تست ACTH یک هفته بعد از تزریق بنا متازون و تست بعدی هفته آینده انجام شده است و سطح کورتیزول سرم قبل (سطح پایه) و ۳۰ دقیقه بعد از تجویز ACTH چک شده است. نتایج بر اساس میانگین \pm انحراف معیار (mean \pm SD) بیان شده و داده ها توسط آزمون Repeated measure و کای دو بررسی شد. اختلاف معنی دار آماری بر اساس ($P < 0.05$) تعریف شد.

جدول شماره ۱- توزیع خصوصیات مادری و نوزادی شرکت کننده در مطالعه (پیمارستان شریعتی سال ۱۳۸۰-۸۱)

Range	Mean ± SD	متغير
٢١-٣٢	٢٧.٧ ± ٥.٤	سن مادر
١-٥	١٨ ± ١.١	تعداد حاملگی
٠-٤	٠.٧ ± ١	تعداد زایمان
٢٩ W و ١ d - ٣١ W و ٢ d	٢٩ W و ١ d ± ٢ W	سن حاملگی
٤٥-٤٦ mm	٣٦.٧ Mm	طول سرویکس (٣٠ W)
٣٣ W و ٣ d - ٣٧ W و ٤ d	٣٥ W و ٣ D	سن حاملگی موقع تولد
٢٢٠٠-٣١٠٠	٢٥٠٠ ± ١٢٨٦	وزن موقع تولد(گرم)
٧-٩	٧ ± ١	آپگار موقع تولد
درصد	تعداد	تحویه زایمان
٪٣٢	٨	طبيعي
٪٦٤	١٦	مزارین
٪٤٠	١٠	ثرم
٪٥٦	١٤	زودرس

(Repeated measure) جدول ۲- مقایسه خصوصیات بالینی و سطح کورتیزول پایه و بعد از تجویز بتاماتازون در دو هفته متوالی (براساس آزمون

بیمارستان شریعتی ۱۳۸۰-۸۱

P.value	بعد از کورس دوم بیاندازون	بعد از کورس اول بیاندازون	پایه	متغیر
⇒P < 0.001	۷۳/۳۳ ± ۱/۷۳	۱۱/۰۳ ± ۱/۰۹	۲۴/۰۳ ± ۰/۷۷	کورتیزول سرم (µg/dl)
⇒P < 0.007	۱۹/۰۳ ± ۲/۷۹	۲۳/۹۳ ± ۱/۴۳	۲۴/۰۲ ± ۰/۷۷	کورتیزول سرم بعد از تست (µg/dl)
⇒P < 0.001	۲۶/۸۹ ± ۲/۲۶	۲۶/۶۶ ± ۲/۳۲	۲۶/۳۷ ± ۲/۳۳	BMI (Kg/m2)
⇒P < 0.05	۸۰/۵۴ ± ۱۷/۰۱	۸۴/۰ ± ۸/۹۲	۸۰/۰۴ ± ۱۰/۰۱	FBS (mg/dl)
P < 0.658	۱۰۷/۷۶ ± ۲۲/۱۹	۱۰۷/۰۸ ± ۸/۰۷	۱۰۷/۹۵ ± ۲۰/۰۱	فشار خون سیستولی (mmHg)
P < 0.454	۷۳/۹۱ ± ۱/۹۹	۶۴/۷۸ ± ۸/۴۵	۶۱/۷۳ ± ۱۲/۳۲	فشار خون دیاستولی mmHg

دوزهای تکراری تجویز کورتیکواستروئیدها در دوره قبل از زایمان فقط باید در بیماران مشارکت کننده در کارآزمائی‌های بالینی استفاده شود تا زمانی که اطلاعات حاصل نسبت مطلوب «فعل به خطر» را به اثبات برسانند (۱). McKenna و همکاران (۲۰۰۱) سرکوب محور هیپوپotalاموس-هیپوفیز آدرنال مادر پس از دریافت بیش از دو دز کورتون را نشان دادند (۱). مطالعه مشابه توسط Dorr (۲۰۰۱) بر روی ۱۰ زن حامله که در معرض زایمان قبل از موعد بودند انجام شد روش مطالعه همانند روش مطالعه ما بوده یعنی بعد از ۲ کورس کورتون و تزریق ACTH سطح کورتیزول سرم چک شد که در بین ۱۰

بحث

کمیته طب زایمان کالج آمریکا (۱۹۹۸) نگرانیهایی را در مورد آثار نامطلوب جنبی و نیز آثار احتمالی بر وضعیت ایمنی مادر در موارد استفاده از دزهای هفتگی مکرر استرونیدها ابراز کرده است به صورتی که دوزهای تکراری فقط در صورت نیاز تجویز شوند یعنی، «رهایی بخشن، Rescue، هنگامی تجویز شود که مجدداً خطر زایمان زودرس وجود دارد. (۷) در آگوست ۲۰۰۰ بک موافقت انجام شده و اعلام گردید که

قرار دهد. مطالعه حاضر پیشنهاد می‌کند که پژوهشگان نسبت به علائم سرکوب آدرنال برای خانم‌هایی که دوزهای مکرر کورتون دریافت می‌کنند آگاهی لازمه را داشته باشد و تازمانی که اطلاعات حاصل نسبت مطلوب «فعع به خطر» ثابت نشده است از مصرف دوزهای تکراری پرهیز کنند.

پیشنهادات:

- ۱- علیرغم وجود مزایای اثبات شده کورتون در جلوگیری از سندرم دیسترس تنفسی و خونریزی داخل مغزی، حین مصرف کورتون مخصوصاً مصرف چند نوبت آن به خطرات احتمالی و ثابت نشده کورتون توجه داشته باشیم.
- ۲- تا وقتی علائم زایمان زودرس که نشان دهنده قریب الوقوع بودن زایمان است مشخص نشده است از تجویز دوزهای تکراری پرهیز کنیم.

خانم باردار ۴ نفر یک هفته بعد از تزریق اولین باتمانازون پاسخ غیر نرمال داشتند و ۷ نفر بعد از دومین تزریق پاسخ غیر طبیعی داشتند متوسط کورتیزول در خانم‌هایی که باتمانازون گرفته بودند $3673 \pm 1/4 \mu\text{g}/\text{dl}$ بود در مقایسه با $16 \mu\text{g}/\text{dl} \pm 70/3$ در خانم‌هایی که استروئید دریافت نکردند. در مطالعه ما نیز نتایج مشابه بدست آمده بطوریکه کاهش سطح کورتیزول به طور معنی دار و قابل اندازه گیری کاهش یافته است ولی تغییرات قابل توجه در BMI، قند خون ناشتا و فشار خون سیستولی و دیاستولی ایجاد نشده ولی مختصراً افزایش در BMI مادران باردار مشاهده شده که از لحاظ بالینی قابل توجه نبوده است. این مطالعه از این بابت اهمیت دارد که پیشرفت نارسائی آدرنال در افرادی که قبل از نرمال بوده و سابقه نارسائی آدرنال نداشته‌اند بعد از ۲ دز استفاده از باتمانازون نارسائی آدرنال نشان داده شد و دیده شد که استفاده مکرر می‌تواند به طور معنی دار و قابل اندازه گیری محور فوق را تحت تاثیر

منابع

1. Cunningham-C; Mac Donald-F; et al. Test book of williams obstetrics; Appleton lange, USA, philadelphia; 21 Edition, 2001: 682-728.
2. Yeh T; Lin. Y; et al. Early dexamethason therapy in preterm infant : A follow up study pediatrics 1998; 101: 87-9.
3. Ghidini A; Minor VK. Repeated Courses of steroids in preterm membrane rupture do not increase the risk of histologic chorioamnionitis: Am J Obstet Gynecol 1997; 14 : 309-13.
4. Alen leuiton; et al. Antenatal Corticosteroids and cranial ultrasonographic abnormality: Am. J. obstet Gynecol 1999; 181 : 7-17.
5. Mckenna DS; Wittber GM; et al. The effects of repeated doses of antenatal corticosteroids on maternal adrenal function [abstract]. Am J Obstet Gynecol 1999; 180: 15.
6. Kenneth J. Helal. M; et al: Adrenal suppression induced by betamethasone in women at risk for premature delivery. Am J Obstet Gynecol 2000; 96: 287-90.
7. Door , Helal, Gordon; et al. Adrenal suppression Induced by Betamethasone in women at Risk for premature Delivery Am J Obstet Gynecol 2000; 287-290.
8. Ballard PL. Scientific basis and therapeutic regimens for use of antenatal glucocorticoids. Am J obstet Gynecol 1995; 173 : 254-62.